

מַעְלִינוּ: עֵיט

בְּנִסְיָהּ, בְּדֶרֶךְ לַהוֹרִיךְ

עוֹף פּוֹרַח אֶחָד, שָׁאת שְׁמוֹ בַּעֲבֵרִית לֹא יָדַעְנוּ שְׁנִינוּ,
הַשֵּׁיב עֲלֵינוּ בְּכִנְפֵּי מְרֻבּוֹת־הַצְּבָעִים,
אֲשֶׁר הוֹרִיקוּ אֶת הַתְּכֵלֶת, וַיַּחֲלוֹף
(י.ח. בִּרְנָה, "עֲצָבִים")

א.

בְּדֶרֶךְ, הָעוֹלָה,
הַיּוֹרֶדֶת, אֶל
בֵּית אָבִיךָ,
מִטְתְּךָ
הָעֲשׂוּיָה בְּדִיוֹק
הַבְּנוּיָה לְמִדּוֹת גּוֹפֶךְ

(רְפִסּוּדָה רְעוּעָה,
יְחִידָה כְּעָנָן, עָלֶיךָ
נֶעוֹר, רְעָנָן, הַנֶּעֱר)

הָעֲצִים, הָעֲצִים, הָעֲצִים
הַמְּגִדִּלִים – מִתּוֹךְ הַגֶּשֶׁם –
אֶת עֲצָמָם, בְּאֵין רוּאָה

עֵינֶיךָ:
שְׁקוּעוֹת בְּכַבִּישׁ, פּוֹרְעוֹת לָנוּ דֶּרֶךְ
בְּתוֹךְ מִטַּח הַמָּטָר שֶׁל רֵאשִׁית הַקִּיץ

אֲשֶׁד גֶּשֶׁם
פְּתָאוּמִי כְּמוֹ הַתִּקְהָ צָחוֹק אוֹ בְּכִי
נוֹחַת עָלֵינוּ לְרַגֵּעַ בְּאַבְחָה
כְּמוֹ מִשּׁוֹם מְקוֹם

וְאֵנִי, שְׂיוֹשֵׁב כְּאֵן, לְצִדָּהּ, אֵינֹנִי
יֹדֵעַ אֶפְלוּ כִּי־צַד
לְנִקְבַּ בְּשִׁמּוֹ הַפְּרָטִי שֶׁל הַיֶּרֶק

ב.

מֵעֲלֵינוּ: עֵיט
גּוֹפּוֹ: קוֹלֵב שָׁחַר

וְעָלְיוֹ טְלִית תְּכֵלֶת
וְשׁוֹלְיָהּ אֹרֶךְ בְּקֶצֶה
הָעֵנָן

ג.

מֵעֲלֵינוּ: עֵיט
עֵינוֹ: זְכוּכִית מְגֻדָּלֶת

הַיּוֹם – כְּמוֹנוֹ – קוֹפֵחַ

וּמֵעֲלֵינוּ שְׁנֵינֹ: הָאֹרֶךְ
וּמֵעַל שְׁנֵינֹ: הַשָּׁמַיִשׁ

וְהַחֲרָדָה, הַתְּלוּיָה מֵעֲלֵינוּ:
שָׁכַל זֶה, יוֹם אֶחָד
יִשְׂרָף, שָׁכַל זֶה
יַעֲלֶה, יוֹם אֶחָד,
בָּאֵשׁ.

מתוך "מחזור הקלצות"

*

שְׁאֵלָה אִמָּה
כְּמוֹ סֶדֶק בְּאוֹר:

וּמָה

אִם

אֵינָךְ

כָּאן?

מֵעֶכְשָׁו, לְעוֹלָם,
הַשִּׁירָה תִּהְיֶה גַם זֶה:
פְּדִיּוֹן הַבֵּן

וְלַחֹשׁ שְׁבוּעָה:
עֲדוּת בְּמַלִּים
עַל אֲבִדָּן הַלְשׁוֹן

שְׁאֵלָה אִמָּה
כְּמוֹ סֶדֶק בְּאוֹר:

מתוך "אלל"

האמת? כלה? אולי
זאת ראשיתה:

*

ולא	לא עליתי לתורה
ולא	העדתי בפני עדתי
ומי שלא	שרתי את שירי
דינו	שר את שירו
	שאנינו נפטר לעולם
דינו	מעלו
דינו	שיחסה
דינו	תחת כנפם
דינו	שלוח
	הקן
	הבן
	ובכן:

*

להם שלשה ילדים: ושם הבכירה מרים (שפרושו אהובה) ומבטא אל התיכון
ועיניה בארות
ומבטא אל צל הארץ ופיו שרוף
כגחל ולשוננו שירה
ומבטא אל כוכבי השמים
ושם בן הזקונים משה
ומבטא צלול ונאמן
והוא דובר לקול מצלתיים ותף ולשוננו צרופה כספרת ועיניו נשואות תמיד מעלה,
ועיניו אור הכוכבים והוא נאמן לאלהיו ולבית אביהו

והם שלשה ילדים: שם הבכירה רתם
ופרחיה נצתם כהתלקחות וענפיה שתי וערב מושטים מלגו ועליה מלבר וכחה יפה
ומזור לנגעי העור ובחמסין יש מי שמי שחוסה בצל פרחיה ימים רבים ומברך את
ימיו למות

שם האמצעי נדב, אחירתם
וקצות ענפיו קוצים וענפיו סבוכים ואשכולות פרחיו נחמדים למראה ורעים למאכל
ומופע הרעל בגוף חיל ורעדה והלמות הלב

שֵׁם הַשְּׁלִישִׁי אֲתִי (אֶפְשָׁר, שְׁמוֹ אֲשַׁחַר)

אֲךָ הוּא כָּלֵל אֵינוֹ שִׁיחַ עֲרֵבָה
אֲלֵא עֵץ, וְעֵלְוֹתוֹ עֲשִׂירָה וְצִלּוֹ טוֹב וּמַחִיָּה וּפְרָחָיו יָפִים וּפְרוֹתָיו מִבְּכִירִים בְּאֲבִיב
וְצַפְרִים נּוֹפְשׁוֹת בְּצִלּוֹ וּמַעֲיֵנוֹת חַיִּים מְטִים עֲצָמָם אֶל עֲבֵי שְׂרָשָׁיו

*

תּוֹדָה, הַבְּאֲתִיכֶם
עַד הַלּוֹם

וּבִכְן:

*

בַּיּוֹם הַזֶּה אֲשִׁיר אֶת הַפִּטְרָתִי
בַּיּוֹם הַזֶּה אֲשִׁיר עַל פְּטִירָתִי
בַּיּוֹם הַזֶּה אֲשִׁיר אֶת הַשְּׁמִינִי

*

עֲמַדָּתִי בְּהִיכְלוֹ וְלֹא יִדְעָתִי טוֹב מִרַע
עֲמַדָּתִי בְּהִיכְלוֹ לִפְנֵי אָבִי
וְלֹא יִדְעָתִי לְהַעֲלוֹת עוֹלָה
וְכָל דָּמִי חֲטָאֵת
וְקוֹל בְּכִי שָׁעִיר
וְהַחֲטָאֵת חֲטָאֵת תָּמִיד
וְהַחֲטָאֵת חֲטָאֵת פְּנִימִי

וְכָל מַעֲשֵׂי רַחֲשׁוֹ כְבוֹד
וְכָל מַעֲשֵׂי רַחֲשׁוֹ אֶהְבֶּה
וְכָל מַצְוֹתַי עֲשֵׂה רָאָה קִדְשׁ
וְאִם הִטַּפְתִּי דָם הִיָּה זֶה
דָם הַבְּרִית וְאִם הִטַּפְתִּי דָם
עַל הַפְּרָכֶת וְהָאָרוֹן
הִיָּה זֶה רַק דָּמִי